

om man lægger den hulter til hulter, har det ærede Medlem Ret. Dernæst spurgte han, om jeg antog, at Ophævelsen af Afgiften paa forskjellige Toldsatser, som trykke Industrien, vilde bevirke, at Varerne bleve væsentlig billigere for Konsumenterne. Jeg skal for det Første svare, at for visse Vares Bedkommende vil det utvivlsomt have denne Følge, f. Ex. for Stentul; der er ingen Tvivl om, at naar man hæver Tolden derpaa, vilde Brugerne kjøbe den saa meget billigere. Det Samme gjælder f. Ex. Tømmer og Træ; enhver Mand, der vil bygge et Hus, kan da faae Tømmer og Træ billigere. Det Samme gjælder om den, der skal bruge Bøg, Lære, Læan osv., alle de Artikler, for hvilke jeg har tilladt mig at foreslaa Toldens Ophævelse. Men forsaavidt disse Artikler ikke benyttes direkte af Konsumenterne, men gaa til industrielt Brug, maa det erindres, at Prisen paa de allerfleste af den Slags Artikler aldeles ikke beror paa de indenlandske Fabrikanters Forgodtbefindende, men paa de udenlandske, og at Ophævelsen af disse Afgifter altsaa vil bevirke, at de indenlandske Fabrikanter have lettere ved at møde Konkurrencen med Ulandet, som for en stor Del ikke har disse Afgifter at bære. Det, at Fabrikationen, Industrien i det Hele udviller sig, kommer nu ganske vist i første Række Gierne af Fabrikterne tilgode, men derigennem selvølgelig ogsaa Arbejderbefolkningen og hele Samfundet. Naar særlig det ærede Medlem fremhævede, at Ophævelsen af en Afgift som Tolden paa Kul væsentlig vil komme enkelte af de store Forbrugere tilgode, f. Ex. det forenede Dampskibsselskab, skal jeg erindre ham om, at den største Del af det forenede Dampskibsselskabs Skibe farer paa Ulandet og kjøber sine Kul der, hvor der ingen Told svares, saa at det altsaa er meget usandsynligt, at dette Selskab vil kunne lægge Fordelen, som opnaas ved denne Tolds Ophævelse, i sin Komme, Dernæst med Hensyn til Brandevinsafgiften mente det ærede Medlem, at naar jeg i det Hele vilde gaa med til at forhøje den, kunde det ikke nytte Noget, at jeg anbefalede Ophævelsen eller Lempelsen af andre Afgifter, som mulig vilde komme den arbejdende Befolkning tilgode. Det er det samme Princip, han før syntes at hylde, at en Afgift er en Afgift, og at det er aldeles ligegyldigt, hvor den ligger. Det er imidlertid ikke nogen sund Finanspolitik. Det er det Heldigste at lægge Afgifterne der, hvor de bedst kunne bæres, og at borttage dem der, hvor de virke hæmmende, ligesom det er det Heldigste at vælge gode og ikke flette Skatteobjekter. Til Slutning bemærkede det ærede Medlem, at alle disse Foranstaltninger væsentlig vilde komme Handelsstanden og Arbejderne tilgode. Arbejderne vil utvivlsomt Skibsforsørgelses Ophævelse komme tilgode i det Forhold, hvori Skibene bære Afgiften, altsaa først og fremmest Smaaafskibene og de Smaafolk, som eie dem. Hvad Handelsstanden angaar, skal jeg til-

lade mig at bemærke, at det er en fuldstændig Misforstaaelse, hvori det ærede Medlem gjør sig skyldig, hvis han tror, at de økonomiske mer eller mindre heldige Toldsatser have nogen stor Betydning for Handelsstanden som saadan. Handelsstanden tager selvølgelig, naar der bliver lagt forøgede Afgifter paa de Varer, den indfører, en saa meget højere Pris for dem; den skal nok vide at holde sig skadesløs, saa det, at man ophæver en Afgift, er netop for ingen Samfundsklasse af mindre Betydning end for Handelsstanden. Det ærede Medlem synes dog ogsaa at være saa velvillig at erkende, at en Handelsstand bør tillades i et Samfund, og at den kan gjøre nogen Nytte, naar den kun ikke slutter sig sammen som Ringe og forhindrer al Konkurrence. Deri skal jeg være fuldstændig enig med ham; det skulde kun interessere mig at høre, hvorledes Ophævelsen af Afgiften paa Kul skulde bevirke, at Handelsstanden slutter sig sammen i Ringe.

Conseilspræsidenten og Finansministeren (Estrup): Der er under denne Forhandling fremkommet to alvorlige eller ialtsald alvorlig fremsatte Anter imod Regjeringen, særlig mod Finansministeren. Den ene var den, at det ærede Thing endnu traf os paa denne Plads. Denne Anter skal jeg ikke komme ind paa, da den er saa overmaade gammel, at det vilde blive trættende i Længden for det ærede Thing, dersom vi hvergang skulde begynde og ende Samlingen med den samme Forhandling om: Hvorfor staar dette Ministerium lige overfor dette Thing? Den anden Anter, og som ret egentlig angaar Finansloven, blev fremsat af det ærede Medlem for Holbæk Amts 3die Valgkreds (Laurer), og det var den, at der saanedes en væsentlig Indtægtspost paa Finansloven, nemlig til Dækning af Underbalancen. Det ærede Medlem spurgte: Hvorfra skal Underbalancen dækkes, forudsat at Finansloven bliver overensstemmende med Finanslovdraftet og afsluttes med et Underflud? Jeg kan ikke erkende, at her er nogen Mangel tilføede; det forekommer mig, at det er selvforslaeligt, at ligesom et Aars Overflud gaar i Kassen til Forøgelse af Kassebeholdningen, saaledes bliver et Aars Underflud dækket af Kassebeholdningen, saalænge denne er istand dertil. Først naar det Tilfælde indtræder, at Kassebeholdningen ikke kan dække Underfludet, bliver det nødvendigt paa Finansloven ad anden Vej særlig at anvise Dækning for dette.

Forhandlingerne igaar bleve indledede med en Række Foredrag, som viste eller ialtsald for en stor Del gaa ud paa at gjøre Rede ikke blot for, hvorledes de ærede Talere saae vor finansielle Stilling, men ogsaa, hvorledes de ønskede, at vor Fremtid skulde blive i finansiell Henseende. De ærede Talere vare alle enige om at betegne vor